

Omer Vilain over de tijd van toen

Souvenir-albums

Nog voor er prentkaarten te koop waren en zeker lang voor toeristen met een fototoestel aan de hals rondliepen, stelden de eerste professionele fotografen kleine albums samen om te verkopen. Op de rode kaft stond alleen te lezen: *Ostende*. Die fotoboekjes van rond de jaren 1880-1890 bevatten een tiental foto's van ons stad.

Wie vandaag nog zo'n album uit het einde van de 19de eeuw op de kop kan tikken, heeft niet alleen heel veel geluk maar moet ook vaststellen dat ze niet meer volledig is. Het exemplaar dat wij enkele jaren geleden op een rommelmarkt vonden, bevatte nog zeven foto's. Drie waren er uitgegrukt.

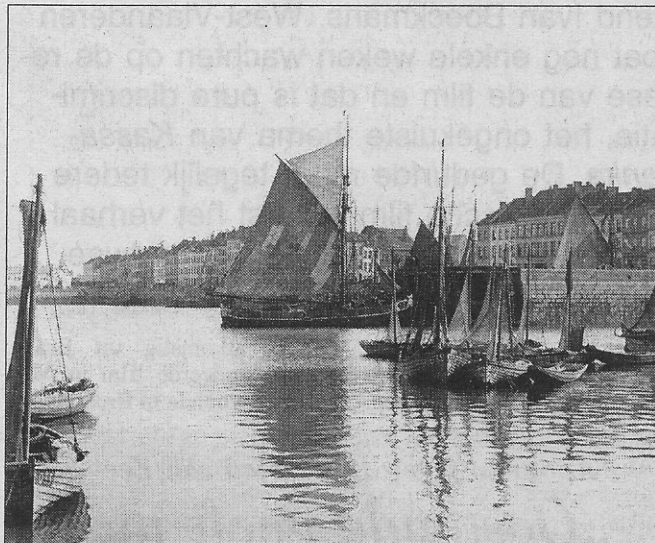
Op de twee hierbij afgedrukte foto's zien we twee aspecten van Oostende waarvoor toen de meeste belangstelling bestond. Wij hebben het over de visserij en het toe-

risme.

De visserij

Als we de foto van de visserij bekijken, zien we links, wat wazig, de vismijn van Oostende die in de volksmond door haar cirkelvormige bouw *de lierk* werd genoemd. Langs de visserskaai zien we de *intriestige* gebouwen waarin toen massa's mensen huisden. Het waren veelal gezinnen met een *nest* kinderen zoals men een kinderrijke familie toen betitelde.

In het midden van het dok

Het visserijdok en de visserskaai.

liggen enkele vissersscheepjes te dobberen, terwijl een groter vissersschip, de O80, er onder zeil ligt.

De tweede foto toont de drukte op de zeedijk. Als we goed kijken, zien we dat er een stoet of processie voorbij-

trekt. Let vooral ook op de kledij uit die tijd: dames met lange rokken aan, mannen met strohoed op het hoofd.

Pracht en praal

Bezienswaardig zijn ook de grote gebouwen, meestal allemaal hotels, gebouwd langs de zeedijk. Bijna allemaal huizen met een toren, vooral bijgebouwd als prestige. Oostende straalde toen echt pracht en praal uit. Dergelijke toren werd af en toe eens ingenomen door gasten die een vergezicht op zee wilden hebben.

Dat deze albums echte pareltjes zijn, bewijzen deze twee foto's. Ze zijn evnewel bijna onvindbaar. Misschien moeten we op zoek gaan in het buitenland, want het waren de buitenlandse toeristen die een dergelijk *souvenir d'Ostende* meenamen. Tussen het uitbrengen van die albums en vandaag ligt evenwel meer dan 100 tot 125 jaar en Europa heeft intussen twee wereldoorlogen met veel vernielingen gekend.

Een zondagnamiddag op de zeedijk.